

efter den 1. April sættes til 1 Kr. med det Fradrag, der maatte blive Følgen af Pristallets Nedgang. Nu vil alle ærede Medlemmer være vidende om, at Fradraget i Tjenestemændenes Dyrtidstillæg ved sidste Nedgang af Pristallet, der blev konstateret i Februar Maaned, fastsattes til 216 Kr., og i § 31 bestemmes det, at for hver 162 Kr., Tjenestemændenes Dyrtidstillæg gaar ned, skal denne Familietillægshjælp paa 1 Kr. reduceres med 20 Ø. Man vil derfor se, at Nedgangen i Tillægshjælpen fra 1 Kr. 50 Ø. til 80 Ø. fra 1. April, som det ærede Medlem Hr. Stauning drog til Felts imod, er i ganske nøje Overensstemmelse med den Lov, som det ærede Medlem Hr. Stauning selv har stemt for. Hvad angaar Børnehjælpen, findes der ogsaa i Loven den Bestemmelse, at for hver 162 Kr., Dyrtidstillægget til Tjenestemændene gaar ned, skal Børnehjælpen sænkes med 3 Ø., og i Konsekvens heraf er der en Nedgang fra 45 i Januar Kvartal til 42 Ø. fra 1. April, saaledes som det er fastslaaet i Cirkulæret.

Derudover er der ikke foretaget anden Reduktion end den med en Trediedel af Dagpengene, og Basis for den er Bestemmelsen i § 31, 5te Stykke, 2det Punktum, hvor det siges: „Reglerne for Understøttelsernes højeste Beløb og Varighed vil være at fastsætte saaledes, at det efter et Skøn over den forhaandenværende og den ventede Arbejdsløshed samt Fondens øvrige Udgifter maa antages, at *mindst* 2 Mill. Kr. af Fondens Midler (heri indbefattet det Statstilskud, som forfalder i Finansaarets Løb) vil være i Behold ved Finansaarets Udgang. Viser det sig efter nogen Tids Forløb, at Reglerne for Hjælpens Omfang er fastsat rigeligere, end Størrelsen af Fondens Midler tillader, vil der være at foretage en passende Nedsættelse.“

Fra Arbejdsdirektoratet er der til Ministeriet indløbet Oplysning om, hvorledes det vil stille sig med Fondens Beholdning pr. 1. April, og hvilke Udsigter der er for Finansaaret 1922—23. Arbejdsdirektoratet siger følgende om Udgifterne: For Januar Kvartal 1922 anslaaes Fondens Andel i Understøttelserne at ville andrage i alt ca. 12 Mill. Kr. Lægger man dette Tal til Grund for Beregningen af Udgifterne i Finansaaret 1922—23, naar man til et samlet Udgiftsbeløb af ca. 48 Mill. Kr. Da Arbejdsløsheden erfaringsmæssigt er størst i Januar Kvartal, mener man imidlertid ikke at burde regne med dette Tal, men mener skønmæssigt at kunne nedsætte det til 30 Mill. Kr. Da der jo i Januar Kvartal er anvendt 12 Mill. Kr., saa finder

altsaa Arbejdsdirektoratet for at have nogen Udsigt til at være paa den sikre Side at maatte sætte Tallet for Finansaaret 1922—23 til 30 Mill. Kr. „Af det af Staten i indeværende Finansaar ydede Tilskud af 12 Mill. Kr. (7 Mill. Kr. i Henhold til § 29, Stykke 5, plus 5 Mill. Kr. som ekstraordinært Tilskud) vil der ved Finansaarets Udgang“ — altsaa nu pr. 1. April — „antagelig intet være i Behold. Arbejdsgivernes Bidrag for 1922—23 anslaaes til 6 Mill. Kr., Arbejdsløhedskassernes til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og for Finansaaret 1922—23 er der søgt en Bevilling til Fonden fra Statskassen paa 5 Mill. Kr., altsaa i alt en Indtægt af $11\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Da der saaledes er Brug for 32 Mill. Kr. (30 Mill. Kr. plus i Behold ved Finansaarets Udgang i Henhold til Loven 2 Mill. Kr.), men kun disponeres over et Beløb af $11\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vil der, saafremt de nuværende Understøttelser i det væsentlige opretholdes, fremkomme et Deficit paa $21\frac{1}{2}$ Mill. Kr.“

Nu vil jo ærede Medlemmer erindre, at Statsbidraget i Henhold til Loven er sat til en Trediedel af de gennem Fonden udbetalte Understøttelser. Hvis altsaa Arbejdsdirektoratet faar Ret i sin Betragtning, hvad vi jo alle haaber ikke vil vise sig at blive Tilfældet, at Udgiften for Fonden vil blive ca. 30 Mill. Kr., vil det blive nødvendigt paa Tillægsbevillingsloven at søge et yderligere Beløb paa 5 Mill. Kr., idet Statsbidraget for 1922—23 altsaa bør være 10 Mill. og ikke 5 Mill. Kr. Derved vil Underskuddet for Fonden gaa ned fra $21\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til $16\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men jeg skulde dog mene, at det ærede Medlem Hr. Stauning neppe vil kunne bestride, at naar man staar overfor et sandsynligt Deficit paa $16\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er det Indenrigsministerens Pligt i Henhold til Bestemmelsen i § 31, Stykke 5, 3die Punktum, at nedsætte den Understøttelse, som hidtil har været ydet. Den Nedsættelse, der har fundet Sted, er dog begrænset til at gælde Dagpengene, medens der ikke er sket nogen Nedsættelse af Bidragene til Børnene og heller ikke, hvad selve Familietillægshjælpen angaar. Denne Pligt har Indenrigsministeren opfyldt paa Grundlag af en Indstilling fra C-Nævnets Flertal, et Flertal, som bestod af Arbejdsgiverrepræsentanter, Rigsdagsrepræsentanter og Kommunerepræsentanter, og denne Indstilling er i alt væsentligt blevet fulgt.

Jeg vil benytte Lejligheden til ogsaa at gøre Rede for Stillingen overfor fortsat Hjælp til de unge. Man vil vide, at i Henhold til Cirkulæret af 21. Marts kan Under-